

[Ragnhild Andersen.]

ved, at Fradragene er udemokratiske, som de er i Dag, og jeg skal tillade mig at belyse det med et Par Tal. Tallene er ganske vist en Udregning fra 1945, offentliggjort i Socialt Tidsskrift 1945, Nr. 4—5, men Principperne i Lovgivningen er ikke ændrede siden da. Det er Professor Kjeld Phillip, der har oplyst, at ved en Skatteindkomst paa 3 000 Kr. faar en Familie med 5 Børn en Lettelse i selve Skatten paa 298 Kr. Har en Familie 5 000 Kr. i Indtægt og 5 Børn, kan man spare mere i Skat, nemlig 559 Kr. Har man 8 000 Kr. i Indtægt, er Besparselsen 781 Kr., og med 15 000 Kr. i Indtægt og 5 Børn var Besparselsen 1 031 Kr. Det viser jo med al Tydelighed, at disse Fradrag er udemokratiske.

Vort Parti har stillet dette Forslag til Beslutning; fordi vi mener, at det er paa høje Tid, vi gaar i Gang med en Lovgivning, der sikrer trygge Forhold for Familier med Børn. Vi har foreslaaet at nedsætte et 21 Mands Udvalg, der i Samarbejde med Socialministeriet skal udarbejde et Forslag om Børnerente, og det skulde efter de Erfaringer, som man jo ved Socialministeriets Hjælp kan indhøste fra andre Lande, ikke være vanskeligt, uden at jeg dog vil opfordre til bare at skrive af, hvad man har i andre Lande. Men det skulde ikke være vanskeligt for et saadant Udvalg at naa frem til et forelægge et Forslag i næste Rigsdagssamling. Jeg advarer dog paa Forhaand imod at nedsætte en Kommission, der skal tumle i Aarevis med Problemet, og naar den saa endelig foreslaar noget godt, afviser man at gennemføre det. I den Henseende er Befolkningsskommisionen af 1935 et afskrækkende Eksempel. Endnu 10 Aar efter at den afgav Betænkning, har det ikke været muligt at faa dens udmærkede Forslag igennem.

Jeg tillader mig ogsaa at advare imod Fiduser paa dette Omraade. Der har i den sidste Tid været Oplysninger fremme i Pressen om, at man fra konservativ Side har fremsat Synspunkter, der gaar ud paa at yde Børnetillæg paa, saa vidt jeg ved, 75 Kr. om Aaret, et Børnetillæg, som først skulde indvirke paa Pristallet og forhindre Lønforhøjelser trods Prisforhøjelser. Jeg siger disse Ting, fordi det er langt fra vor, Forslagsstillernes, Hensigt, at vi skal give noget med den ene Haand, som vi saa tager igen med den anden. Det vil ikke gavne noget Sted. Jeg vil tro, at det høje Ting nærer Ængstelse over for Udgifterne, og jeg hører allerede det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsens Ord: Hvor skal Pengene komme fra? Men hertil vil jeg gerne sige,

at hvor der er en Vilje, er der ogsaa en Vej, og naar man saavel i Norge som i England og Sverige har kunnet finde frem til en saadan Lovgivning, saa skulde det vel ikke være en urimelig Forventning, at vi ogsaa i Danmark skulde kunne bringe den sociale Lovgivning op paa Højde med andre Landes og op paa et Niveau, der er tilfredsstillende for Familieforsørgelsen.

Jeg opfordrer derfor til, at man ikke som Strudsen stikker Hovedet i Busken og bare konstaterer, at det ser forfærdelig mørkt ud derinde, og at der ingen Vej er fremad. Vi er kommet bagefter med Hensyn til Lettelse for Familieforsørgere, det maa vist alle indrømme, men lad os ikke af den Grund blive ved at være det. En Børnerente eller et Børnetilskud vil være en simpel Retfærdighedshandling over for Familier med Børn. Den kan blive et Skridt paa Vejen til social Tryghed, den kan medvirke til, at alle Børn sikres lige Udviklingsmuligheder i Livet, og det er mit Haab, at det Forslag, mit Parti har fremsat her, vil finde Velvilje og Støtte i den høje Rigsdag.

Socialministeren (Strøm): I den Tale, som Statsministeren holdt ved Aabningen af indeværende Rigsdagssamling, udtalte han bl. a., at Ministeriet paa de sociale Omraader vilde tage en Række aktuelle Spørgsmaal op til Behandling og Løsning i det Omfang, det i Takt med Genopbygningen skønnedes finansielt og økonomisk forsvarligt. I den siden da forløbne Tid har Regeringen gennemført en Række Forbedringer paa de sociale Omraader. Jeg behøver blot at nævne den gennemførte Ændring i Folkeforsikringsloven, hvorved Alders- og Invaliderrenten blev forhøjet med et Beløb paa i alt 50 Mill. Kr. Jeg nævner ogsaa Ændringen i Ulykkesforsikringsloven, hvorved er opnaaet en væsentlig forbedret Stilling for de Personer, der rammes af Ulykkestilfælde. Jeg nævner ogsaa Ændringen i Mødrehjælpsloven og Udvidelsen af den offentlige Skolebespisning.

Det er naturligvis ikke Regeringens Hensigt at blive staaende herved. Vi arbejder i Socialministeriet med Planer om adskillige andre Ting, som vi gerne vil have løst, efterhaanden som det bliver økonomisk muligt. Et af de Omraader, vi har anset for paatrængende, er Underholdsbidraget til Børn af enlige Forsørgere, men i Overvejelserne herom har Socialministeriet ogsaa beskæftiget sig med Muligheden for Ydelsen af et almindeligt Børnetilskud til alle Børn, saaledes som man har kunnet gennemføre det i Sverige og andre Lande, som